

Πάνδημος εορτασμός του Αγίου Φανουρίου στον ομώνυμο ναό του Ιλίου

/ [Ενορίες](#)

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Με την προσήκουσα μεγαλοπρέπεια και μέσα σε ένα κλίμα ηθικής έξαρσης εορτάστηκε, στον λαμπροστόλιστο ναό του Αγίου Φανουρίου Ηλίου, η σεπτή μνήμη του μεγαλομάρτυρος της Ορθοδοξίας μας Αγίου Φανουρίου, που μέσα από τα δώδεκα οδυνηρά μαρτύριά του, θυσιάστηκε για την ορθοδοξία και διατράνωσε την ηθική υπεροχή του χριστιανισμού. Πλήθος κόσμου συνέρρευσε έτσι κατασυγκινημένο και με άφατη κατάνυξη στον ευλαβή ναό του Αγίου Φανουρίου Ιλίου – Μετόχι του Βρεφοκομείου Βουλιαγμένης, για να τιμήσει τον σεπτό μάρτυρα του Χριστού Φανούριο και να αντλήσει ηθική δύναμη, από την ιδεοφόρο χριστιανικά ζωή του. Κατά την ορθόδοξη παράδοση ο νεοαφανής Άγιος Φανούριος, είναι προστάτης των απολεσθέντων αντικειμένων, ζώων, ακόμα και ανθρώπων – ιδία παλαιότερα σε εμπολέμους καταστάσεις- που με την ευλογία το φανερώνονταν. Τα γεγονός αυτό δημιούργησε μια ξεχωριστή λατρευτική παράδοση, βάσει της οποίας οι πιστοί φτιάχνουν μια πίτα φανουρόπιτα, από νηστίσιμα υλικά, την οποία πηγαίνουν στην εκκλησία και αφού την ευλογήσει ο ιερέας, την προσφέρουν στους παρευρισκόμενους στην εκκλησία, προκειμένου ο

Άγιος, να τους βοηθήσει να βρούν τα πολύτιμα αντικείμενα που έχουν απολέσει.

Η λατρεία του Αγίου, εκκινά από την Ρόδο, στην οποία ευρέθη εικόνα του, κατά τις ανασκαφές στα ερείπια παλαιού ναού, έξω από τα τείχη της πόλης. Την ιερή εικόνα αποκάλυψε ο Μητροπολίτης Ρόδου Νείλος (1355-1369), διαβάζοντας την επιγραφή «Άγιος Φανούριος». Η εικόνα απεικόνιζε έναν στρατιωτικό, ο οποίος έφερε μια λαμπάδα, κρατούσε σταυρό και ήταν πλαισιωμένος από 12 σκηνές του μαρτυρίου του. Ο Επίσκοπος Νείλος, καθιέρωσε ως ημερομηνία εορτής του Αγίου Φανουρίου, την ημέρα της ανεύρεσης της εικόνας του 27 Αυγούστου. Από την Ρόδο, η φήμη και η λατρεία του Αγίου, διεδόθη στα Δωδεκάνησα και ιδίως στην Κρήτη, στην οποία σήμερα υπάρχουν τρία μοναστήρια του και δεκάδες ναοί στην μνήμη του.

Αλλά η φανουρόπιτα, είναι συνυφασμένη και με ένα άλλο σημαντικό γεγονός, με την ζωή του Αγίου και δη με την μητέρα του. Κατά την παράδοση η μητέρα του ήταν πολύ σκληρή και άκαρδος άνθρωπος, συμπεριφερόμενη με κοινωνική τραχύτητα. Αυτός ο τρόπος ζωής της την οδήγησε στην κόλαση. Ο Άγιος Φανούριος κατέβαλε προσπάθειες να την συνετίσει και να την φέρει στον ορθό δρόμο, επι ματαίω. Ο άκαμπτος χαρακτήρας της δεν το επέτρεπε. Μάλιστα ο Άγιος περίλυπος την τράβηξε – με την βοήθεια κρεμμυδόφυλου, που μετά βίας είχε η ίδια δώσει σε έναν ζητιάνο – μαζί με τον Αρχάγγελλο Γαβριήλ, καθώς είχε πιαστεί μαζί με τρεις άλλες γυναίκες. Αλλά η μητέρα του Φανουρίου αμετανόητη, τις ξανάσπρωξε στην κόλαση. Και τότε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, είπε στον Άγιο Φανούριο, η μητέρα σου, υπέπεσε σε μεγάλο ολίσθημα, δεν μπορώ να την βοηθήσω. Περίλυπος έτσι ο Άγιος Φανούριος, με οδυνηρά δάκρυα παρακάλεσε να

μην φτιάχνεται τίποτα για αυτόν, αλλά μόνον για την αμαρτημένη ψυχή της μητέρα του, παρακαλώντας τον μεγαλοδύναμο Θεό, να συγχωρήσει την ψυχή της.

Έξ αυτού του λόγου, στην εορτή της μνήμης του Αγίου Φανουρίου, οι πιστοί φτιάχνουν φανουρόπιτες και αφού τις ευλογήσουν στην εκκλησία, της μοιράζουν στους φτωχούς, με την παράκληση να προσευχηθούν στην θεία δύναμη, για να συγχωρηθεί η ψυχή της μητέρας του «Ο Θεός σχωρέστ' τη μάνα του Αγίου Φανουρίου». Στην εξακτίνωση της δημοφιλίας του Αγίου Φανουρίου, συνετέλεσε η παρήχηση του ονόματος του, προς το φαίνω, ήτοι φανερώνω. Και έτσι οι άνθρωποι κάνουν τάματα στον Άγιο, παρακαλώντας τον, να τους φανερώσει πολύτιμα χαμένα τους αντικείμενα, ζώα στα χωριά, ακόμα και ανθρώπους που θα ήθελαν να φανερωθούν στη ζωή τους. «Άγιε Φανούριε φανέρωσέ το και θα σου φτιάξω μια φανουρόπιτα, για την ψυχή της μητέρας σου». «Του φέγγει ο Άγιος Φανούριος» λέει ο λαός μας, για κάποιον που τα πράγματα του πάνε κατ'ευχήν στην ζωή του. Επίσης στην Κύπρο, στην Κρήτη, στην Σκιάθο και στην Φλώρινα, οι ανύπαντρες κοπέλες, φτιάχνουν φανουρόπιτες, για να τους φανερώσει ο Άγιος, έναν καλό άνθρωπο στην ζωή τους και να παντρευτούν. Τέλος σημειώνουμε ότι κατά μια δοξασία, ο Άγιος Φανούριος, είναι ο προστάτης των καραγκιοζοπαιχτών – τους φανέρωνε δουλειές στα δύσκολα προπολεμικά χρόνια – και για αυτό απεικονίζεται προπολεμικά στο επίσημο λάβαρο, του Πανελληνίου Συλλόγου Παιχτών Θεάτρου Σκιών

Στο πανέμορφο και μεγαλοπρεπές λοιπόν Μετόχι του Αγίου Φανουρίου, Ιλίου, σύσσωμος ο ευσεβής λαός των Αθηνών, προσήλθε κατανυκτικά, για να τιμήσει την ευλαβή μορφή του Αγίου. Της πανηγυρικής λειτουργίας, χοροστάτησε ο σεπτός Επίσκοπος της πάλαια ποτέ Διαλαμψάσης Μητρόπολης Θεσπιών κ.κ. Συμεών, που έχει την υπερτάτη ηθική τιμή να είναι και Πρωτοσύγκελος της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, συγχχοροστατούντων των ευλαβών ιερέων του ναού, πατέρων κ.κ. Νικόλαου Βλαβιανού (προϊσταμένου του ναού) και Χρήστου Βλάχου, πνευματικού, εξομολόγου του ναού, αλλά και άλλων ιερέων της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, που προσήλθαν ευλαβικά για να τιμήσουν την μνήμη του Αγίου Φανουρίου. Με το πέρας της θείας λειτουργίας, ο Επίσκοπος κ.κ. Συμεών, αφού διεβίβασε το διάστικτο από αγάπη μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, ευχήθηκε στο χριστεπώνυμο πλήθος «Ο Άγιος Φανούριος να εμπνέει την ζωή μας, και να φανερώνει το νόημα της αληθινής ζωής, ώστε να ξυπνήσουν μέσα μας τα πνευματικά αισθητήρια και η ευαισθησία μας, για το ποιός είναι ο αληθινός σκοπός της ζωής».

